

EURÓPSKY PARLAMENT

2009 - 2014

Výbor pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci

2011/0167(NLE)

4.6.2012

STANOVISKO

Výboru pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci

pre Výbor pre medzinárodný obchod

k súladu obchodnej dohody o boji proti falšovaniu medzi Európskou úniou a jej členskými štátmi, Austráliou, Kanadou, Japonskom, Kórejskou republikou, Spojenými štátmi mexickými, Marockým kráľovstvom, Novým Zélandom, Singapurskou republikou, Švajčiarskou konfederáciou a Spojenými štátmi americkými s právami zakotvenými v Charte základných práv Európskej únie (12195/2011 – C7-0027/2012 – 2011/0167(NLE))

Spravodajca výboru požiadaneho o stanovisko: Dimitrios Droutsas

PA_Leg_Consent

Výbor pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci predkladá podľa článku 36 ods. 2 Rokovacieho poriadku Európskeho parlamentu tieto pripomienky týkajúce sa súladu obchodnej dohody o boji proti falšovaniu medzi Európskou úniou a jej členskými štátmi, Austráliou, Kanadou, Japonskom, Kórejskou republikou, Spojenými štátmi mexickými, Marockým kráľovstvom, Novým Zélandom, Singapurskou republikou, Švajčiarskou konfederáciou a Spojenými štátmi americkými (ACTA) s právami zakotvenými v Charte základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“)¹.

Všeobecný rámec

1. uznáva, že práva duševného vlastníctva sú pre Úniu významným nástrojom v rámci „znalostnej ekonomiky“ a že primerané presadzovanie týchto práv je veľmi dôležité; pripomína, že porušovanie týchto práv oslabuje rast, konkurencieschopnosť a inovácie; upozorňuje na skutočnosť, že ACTA nevytvára nové práva duševného vlastníctva, ale že ide o dohodu v oblasti presadzovania práv, ktorej cieľom je účinne bojovať proti porušovaniu týchto práv;
2. pripomína, že Európa potrebuje medzinárodnú dohodu v záujme posilnenia boja proti falšovaným výrobkom, pretože takéto výrobky spôsobujú európskym firmám každoročne významné škody, čím ohrozujú aj európske pracovné miesta; konštatuje, že falšované výrobky navyše často nespĺňajú európske bezpečnostné kritériá, čím predstavujú veľké nebezpečenstvo pre zdravie spotrebiteľov;
3. pripomína, že úroveň transparentnosti rokovaní, ako aj mnohé ustanovenia samotnej dohody ACTA boli predmetom sporov, ktorými sa tento Parlament opakovane zaoberal počas všetkých etáp rokovania; zdôrazňuje, že v súlade s článkom 218 ods. 10 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) musí byť Parlament ihneď a v plnom rozsahu informovaný vo všetkých etapách konania; domnieva sa, že počas rokovaní o dohode ACTA sa nezabezpečila primeraná úroveň transparentnosti; uznáva, že Komisia vyvinula úsilie na to, aby informovala Parlament, ale vyslovuje poľutovanie nad tým, že požiadavky na transparentnosť sa interpretovali veľmi úzko a iba v dôsledku tlaku Parlamentu a občianskej spoločnosti²; zdôrazňuje, že v súlade s Viedenským dohovorom o zmluvnom práve sa pri výklade zmluvy môžu využiť dodatočné prostriedky výkladu vrátane činností na príprave zmluvy a okolností jej uzavretia (článok 32); poukazuje na to, že nie všetky činnosti na príprave zmluvy ACTA sú verejne dostupné;
4. zároveň zdôrazňuje, že je veľmi dôležité, aby sa dosiahla primeraná rovnováha medzi presadzovaním práv duševného vlastníctva a základnými právami, ako sú sloboda prejavu, právo na ochranu súkromia a osobných údajov a dôvernosť správ, a právo na spravodlivý proces – predovšetkým prezumpcia nevinu a účinná súdna ochrana³, a pripomína

---

¹ Berie pritom na vedomie obe stanoviská právnej služby Parlamentu k dohode ACTA z 5. októbra 2011 a 8. decembra 2011 (<http://lists.act-on-acta.eu/pipermail/hub/attachments/20111219/59f3ebe6/attachment-0010.pdf>).

² Pozri napríklad uznesenie Európskeho parlamentu z 10. marca 2010 o transparentnosti a stave rokovaní o ACTA (Ú. v. EÚ C 349E, 22.12.2010, s. 46) a vyhlásenie Európskeho parlamentu z 9. septembra 2010 o nedostatočnej transparentnosti procesu a potenciálne spornom obsahu obchodnej dohody o boji proti falšovaniu (ACTA) (Ú. v. EÚ C 308E, 20.10.2011, s. 88).

³ V tomto zmysle pozri aj stanovisko Európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov z 24. apríla 2012 (http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/webdav/site/mySite/shared/Documents/Consultation/Opinions/2012/12-04-24_ACTA_EN.pdf).

medzinárodné zmluvy¹, európske právo² a judikatúru Súdneho dvora Európskej únie, pokiaľ ide o túto spravodlivú rovnováhu³;

5. v tejto súvislosti zdôrazňuje, že práva duševného vlastníctva patria samy osebe medzi základné práva ochraňované na základe článku 17 ods. 2 charty a na základe medzinárodných dohôd⁴;
6. pripomína, že mnohé vnútorné a vonkajšie obmedzenia práv duševného vlastníctva, ako je predchádzanie jednostrannému zneužívaniu⁵, prispievajú k vytvoreniu primeranej rovnováhy medzi presadzovaním práv duševného vlastníctva a základnými právami a záujmami verejnosti;
7. poukazuje na to, že základné práva prirodzene spočívajú na viacerých predpokladoch⁶: sú všeobecné, založené na osobnostných právach a nemateriálnych záujmoch; sú neprenosné a nezanikajú; vychádzajú ex persona, sú prirodzené a spadajú do oblasti verejného práva; v tejto súvislosti berie na vedomie, že niektoré objekty chránené právami duševného vlastníctva preukazujú iba niektoré z týchto charakteristík, preto treba rozlišovať využívanie účinných nástrojov na ochranu týchto práv, napríklad v prípade liekov na záchranu života na jednej strane alebo priemyselných vzorov na ochranu dizajnu na strane druhej, od ďalších záujmov vyplývajúcich z iných základných práv ako je napríklad ochrana ľudského zdravia;
8. pripomína, že nadobudnutím platnosti Lisabonskej zmluvy 1. decembra 2009 sa zásadne zmenila právna podoba Únie, ktorá by sa mala stále viac stávať spoločenstvom spoločných hodnôt a princípov; pripomína, že nový viacúrovňový systém ochrany základných práv Únie vychádza z niekoľkých zdrojov a je presadzovaný prostredníctvom viacerých mechanizmov vrátane právne záväznej charty, práv zaručených Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd (EDLP) a práv založených na ústavných tradíciách členských štátov a ich výklade zodpovedajúcom judikatúre Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie⁷; zdôrazňuje, že táto posilnená štruktúra

---

¹ V tejto súvislosti pozri článok 7 ods. 1 dohody o obchodných aspektoch práva duševného vlastníctva (dohody TRIPS) a preambuly Zmluvy WIPO (Svetovej organizácie duševného vlastníctva) o autorskom práve a Zmluvy WIPO o umeleckých výkonoch a zvukových záznamoch.

² Pozri odôvodnenia 3, 9 a 31 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti (Ú. v. ES L 167, 22.6.2001, s. 10).

³ V tejto súvislosti pozri písm. d) stanoviska európskych akademických pracovníkov k dohode ACTA (http://www.iri.uni-hannover.de/tl_files/pdf/ACTA_opinion_200111_2.pdf); Vec C-275/06, Promusicae, 2008, Zb. I-271 (body 62-68), vec C-70/10, Scarlet Extended SA proti Société belge des auteurs, compositeurs et éditeurs SCRL (SABAM) (bod 44), vec C-360/10, Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM) proti Netlog NV (body 42-44) a vec C-461/10, Bonnier Audio AB, Earbooks AB, Norstedts Förlagsgrupp AB, Piratförlaget AB, Storyside AB proti Perfect Communication Sweden AB.

⁴ Pozri napríklad článok 27 Všeobecnej deklarácie ľudských práv, článok 15 Medzinárodného paktu o ekonomických, sociálnych a kultúrnych právach.

⁵ Pozri článok 8 ods. 2 dohody TRIPS.

⁶ GROSHEIDE, W. Intellectual Property and Human Rights: A Paradox. 1st edition, Cheltenham: Edward Elgar Publishing, 2010 (p328 ISBN 978-1848444478. p21).

⁷ Pozri uznesenie Európskeho parlamentu z 15. decembra 2010 o situácii v oblasti základných práv v Európskej únii (2009) – účinné uplatňovanie po nadobudnutí platnosti Lisabonskej zmluvy, P7_TA (2010)0483, bod 5.

ľudských práv a vysoká úroveň ochrany ľudských práv, o ktorú sa Únia usiluje (tzv. európsky model), musí byť rešpektovaná aj vo svojej vonkajšej dimenzii, pretože Únia musí byť v otázke základných práv príkladom¹ a nemala by byť považovaná za subjekt, ktorý umožňuje obchádzanie základných práv;

9. domnieva sa, že dôstojnosť, autonómia a rozvoj vlastných schopností² ľudí sú hlboko zakorenené v európskom modeli, a pripomína, že ochrana súkromia a osobných údajov bola spoločne so slobodou prejavu vždy považovaná za kľúčový prvok tohto modelu, a to nielen ako základné právo, ale aj ako politický cieľ; zdôrazňuje, že túto otázku je potrebné zohľadniť pri hľadaní rovnováhy s ochranou práv duševného vlastníctva a slobodou podnikania, čo sú práva, ktoré charta tiež chráni;
10. pripomína stanoviská Parlamentu, ktoré vyjadril vo svojom odporúčaní Rade z 26. marca 2009 o posilňovaní bezpečnosti a základných slobôd na internete³, ktoré sú relevantné pre prebiehajúce diskusie, vrátane otázky sústavnej starostlivosti venovanej absolútnej ochrane a zvýšenej podpore základných slobôd na internete;
11. pripomína, že obmedzenia pri uplatňovaní práv a slobôd uznaných v charte musia byť v súlade s ustanoveniami európskeho Dohovoru o ochrane ľudských práv a s článkom 52 charty, ktoré predpisujú, že tieto obmedzenia musia byť stanovené zákonom, nevyhnutné a primerané sledovaným legitímnym zámerom;
12. pripomína, že medzinárodné dohody uzavreté Úniou musia byť v súlade s ustanoveniami zmlúv, sú záväzné pre inštitúcie Únie a pre členské štáty (článok 216 ods. 2 ZFEÚ) a podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora Európskej únie sú neoddeliteľnou súčasťou právneho poriadku Únie⁴; zdôrazňuje, že aby bolo možné uznať priamy účinok ustanovení medzinárodných dohôd, musia sa tieto ustanovenia z pohľadu svojho obsahu javiť ako bezpodmienečné a dostatočne presné a ich povaha a štruktúra nesmú brániť takej možnosti dovolávať sa ich uplatnenia⁵; pripomína tiež judikatúru Súdneho dvora Európskej únie⁶, podľa ktorej požiadavky vyplývajúce z ochrany všeobecných zásad uznaných právnym poriadkom Únie, medzi ktoré patria základné práva, zaväzujú členské štáty aj vtedy, ak implementujú pravidlá Únie, a povinnosti, ktoré ukladá medzinárodná dohoda, nemôžu mať za následok porušenie ústavných zásad zmlúv Únie, ku ktorým sa radí aj zásada, že všetky akty Únie musia rešpektovať základné práva;
13. s hlbokým poľutovaním konštatuje, že k dohode ACTA nebolo vykonané žiadne špecifické vyhodnotenie vplyvu na základné práva, a nedomnieva sa, že „neexistuje dôvod vykonať vyhodnotenie vplyvu dohody ACTA, pretože táto dohoda nejde nad rámec *acquis* [Únie] a nie je potrebné prijímať žiadne vykonávacie opatrenia“, a to najmä so zreteľom na stanovisko Komisie obsiahnuté v oznámení z roku 2010 s názvom *Stratégia*

¹ Pozri oznámenie Komisie s názvom *Stratégia účinného uplatňovania Charty základných práv Európskou úniou*, COM(2010)0573, s 3.

² Pozri A. Rouvroy a Y. Pouillet, *Self-Determination as" the key "concept*, <http://www.cpdpconferences.org/Resources/Rouvroy-Pouillet.pdf>.

³ Ú. v. EÚ C 117E, 6.5.2010, s. 206.

⁴ Pozri vec C-135/10SC F proti Del Corso (bod 39) odkazujúcu aj na vec C-181/73 Haegeman a vec C-12/86 Demirel.

⁵ Tamtiež, bod 43.

⁶ Vec C-540/03 Parlament proti Rade (bod 105), vec C-402/05 P a vec C-415/05 P Kadi a Al Barakaat International Foundation proti Rade a Komisii (bod 285).

účinného uplatňovania Charty základných práv Európskou úniou¹;

14. pripomína, že Komisia sa rozhodla postúpiť otázku, či je dohoda ACTA v súlade so zmluvami, a najmä s chartou, Súdnemu dvoru Európskej únie²;
15. uznáva úlohu Súdneho dvora Európskej únie ustanovenú v zmluvách; zdôrazňuje však, že hodnotenie Výboru pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci v tejto oblasti musí zohľadňovať úlohu Parlamentu pri ochrane a podporovaní základných práv tak formou, ako aj obsahom, v rámci vnútorných a vonkajších dimenzií a z pohľadu jednotlivca aj spoločenstva; okrem toho sa domnieva, že takéto hodnotenie by malo preskúmať, či v nástroji, ktorý sa analyzuje, bol zohľadnený vyššie opísaný európsky model, ktorý si vyžaduje vysokú úroveň ochrany základných práv a ktorého kľúčovými prvkami sú dôstojnosť, autonómia a sebaurčenie;

Problém právnej istoty a vhodnej rovnováhy

16. konštatuje, že dohoda ACTA obsahuje ustanovenia, ktoré sa týkajú základných práv a proporcionality, a to ustanovenia všeobecnej povahy (napr. článok 4³ a článok 6⁴ a preambula) i špecifickej povahy (napr. článok 27 odsek 3 a 4⁵); v tejto súvislosti však upresňuje, že článok 4 sa týka iba sprístupňovania súkromných informácií zmluvnými stranami a odkazy uvedené v článku 27 odsek 3 a 4 treba považovať len za štandardnú a minimálnu ochrannú klauzulu; upozorňuje na skutočnosť, že ochrana súkromia a sloboda prejavu nie sú iba jednoduchými zásadami, ako uvádza dohoda ACTA, ale boli uznané ako základné práva, okrem iného v Medzinárodnom pakte o občianskych a politických právach, EDLP, charte a Všeobecnej deklarácii ľudských práv⁶;
17. pýta sa, či pojmy zakotvené v dohode ACTA, ako sú hlavné zásady či pojem „spravodlivý proces“, sú zlučiteľné s pojmami zakotvenými v charte, ako sú základné práva či právo na spravodlivý súdny proces podľa článku 47;
18. konštatuje, že obavy boli vyjadrené najmä v súvislosti s ustanoveniami, ktoré ponechávajú priestor na pružnosť pri uplatňovaní, pretože tieto ustanovenia by sa v rámci Únie mohli uplatňovať spôsobom, ktorý by mohol byť nezákonný alebo v rozpore so základnými právami;
19. okrem toho sa domnieva, že hoci je pochopiteľné, že medzinárodná dohoda prerokovaná medzi stranami s rozdielnymi právnymi tradíciami bude koncipovaná všeobecnejšie než právne predpisy Únie⁷, pretože zohľadňuje rozdielne spôsoby, ktorými jednotlivé strany dosahujú primeranú rovnováhu medzi právami a záujmami, a umožňuje určitú pružnosť, je tiež dôležité, aby dohoda ACTA viedla k právnej istote a obsahovala vyhranené a

¹ Tamtiež, bod 1.

² Článok 218 ods. 11 ZFEÚ.

³ Ochrana súkromia a zverejňovanie informácií.

⁴ Všeobecné povinnosti v súvislosti s presadzovaním, konkrétne primeraná ochrana práv všetkých účastníkov a požiadavka proporcionality.

⁵ „v súlade s právnymi predpismi a nariadeniami zmluvnej strany“; [...] „v súlade s právnymi predpismi zmluvnej strany a pri zachovávaní základných zásad, ako sú sloboda prejavu, spravodlivý proces a súkromie“.

⁶ Pozri v tomto zmysle aj odsek 64 stanoviska Európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov uvedeného vyššie.

⁷ Pozri pracovný dokument útvarov Komisie z 27. apríla 2011 s názvom Poznámky európskych akademických pracovníkov k dohode ACTA.

presne vymedzené ochranné prvky;

20. zdôrazňuje, že pretrvávajúca značná právna neistota spôsobená znením niektorých kľúčových ustanovení dohody ACTA (napr. článok 11 (informácie súvisiace s porušovaním), článok 23 (trestné činy) a článok 27 (uplatňovanie v digitálnom prostredí), a najmä článok 27 ods. 3 (mechanizmy spolupráce) a článok 27 ods. 4; varuje pred možnosťou, že táto dohoda povedie k fragmentácii prístupov v rámci Únie, čo by mohlo ohroziť dodržiavanie základných práv, predovšetkým práva na ochranu osobných údajov, práva na riadny proces a slobody podnikania; poukazuje na to, že tieto riziká sú relevantné najmä v súvislosti s článkom 27 ods. 3 a 4 z dôvodu nepresnosti týchto textov, ale aj vzhľadom na praktiky, ktoré sa v súčasnosti využívajú v niektorých členských štátoch (napr. rozsiahle monitorovanie internetu súkromnými subjektmi) a ktorých zlučiteľnosť s chartou je otázná;
21. domnieva sa, že oddiel 5 Presadzovanie práv duševného vlastníctva v digitálnom prostredí osobitne potrebuje väčšiu jasnosť a koherenciu, pretože nepresnosti a neúplnosti môžu vyústiť do odlišných vnútroštátnych predpisov, a takýto fragmentovaný systém by pôsobil ako prekážka pre vnútorný trh, ktorý by v internetovom prostredí bránil rozsiahlejšiemu cezhraničnému využívaniu predmetov chránených právami duševného vlastníctva;
22. pripomína, že podľa článku 49 charty nemožno nikoho odsúdiť za konanie alebo opomenutie, ktoré v čase, keď bolo spáchané, nebolo podľa vnútroštátneho alebo medzinárodného práva trestným činom; poukazuje v tejto súvislosti na to, že rozsah pôsobnosti niektorých ustanovení uvedených v oddiele 4 (trestnoprávne presadzovanie) je nejednoznačný;
23. vyjadruje znepokojenie, podobne ako Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov v jeho stanovisku z 24. apríla 2012 k ACTA, najmä nad nejasným rozsahom, nekonkrétnym pojmom „príslušný orgán“, spracovaním osobných údajov poskytovateľmi služieb internetu prostredníctvom dobrovoľných opatrení spolupráce v oblasti presadzovania práva a nedostatkom primeraných záruk, pokiaľ ide o základné práva;
24. poukazuje na to, že niekoľko ustanovení dohody ACTA (napr. článok 27 odsek 3 a 4) síce nemá záväznú povahu, a nevytvára teda žiadnu právnu povinnosť strán, ktorá by bola v rozpore so základnými právami, ale nepresnosť ustanovení a nedostatočné obmedzenia a ochranné prvky vzbudzujú pochybnosti, pokiaľ ide o to, či sa dosiahla potrebná úroveň právnej istoty, ktorá sa vyžaduje od dohody ACTA (napr. ochranné prvky zabraňujúce zneužitiu osobných údajov alebo ochrana práva na obhajobu); zdôrazňuje, že tieto nedostatky by nemali byť prípustné v dohode, ktorej zmluvnou stranou je Únia; pripomína, že iné medzinárodné dohody s dosahmi na základné práva zabezpečili vyššiu úroveň presnosti a záruk¹;
25. domnieva sa, že opatrenia umožňujúce identifikáciu majiteľa internetového pripojenia, ktorého účet mal byť zneužitý na porušenie práv, by predpokladali zavedenie rôznych spôsobov sledovania toho, ako jednotlivci využívajú internet; zdôrazňuje, že Súdny dvor Európskej únie jednoznačne uviedol, že sledovanie všetkých elektronických správ, ktoré je časovo neobmedzené a nemá presne stanovený rozsah, napríklad systém filtrovania

---

¹ Pozri napríklad Rada Európy – Dohovor o počítačovej kriminalite CETS č. 185, Budapešť, 23 novembra 2001.

uplatňovaný poskytovateľmi služieb internetu alebo zber údajov vykonávaný majiteľmi autorských práv, nezabezpečuje primeranú rovnováhu medzi právami duševného vlastníctva a inými základnými právami a slobodami, predovšetkým právom na ochranu osobných údajov, právom získavať a rozširovať informácie a slobodou podnikania (články 8, 11 a 16 Charty)¹;

26. domnieva sa, že dohoda ACTA neobsahuje jasné záruky týkajúce sa ochrany citlivých osobných údajov, práva na obhajobu (predovšetkým práva byť vypočutý) alebo prezumpcie neviny;
27. domnieva sa, že dohoda ACTA neposkytuje záruky na dodržiavanie práva týkajúceho sa ochrany súkromného života a komunikácie vyplývajúceho z článku 7 charty;

Povinnosť dodržiavania základných práv

28. považuje za sklamanie skutočnosť, že pred začatím rokovaní o dohode ACTA sa nerozvinulo dodatočné a rozhodné úsilie o ďalšie konzultácie so všetkými zainteresovanými stranami ani o zapracovanie ich názorov; vyjadruje poľutovanie nad tým, že v súvislosti s dohodou ACTA sa nenaplnili prísne normy transparentnosti a dobrej správy, o ktoré sa Únia usiluje; preto sa domnieva, že dohoda ACTA prichádza veľmi predčasne, najmä v súvislosti s oblasťami, kde Únia ešte nemala príležitosť na zorganizovanie rozsiahlej verejnej diskusie;
29. zdôrazňuje, že poskytovatelia služieb internetu by nemali pôsobiť ako internetová polícia, a preto vyzýva Komisiu a členské štáty, aby zabezpečili právnu jasnosť, pokiaľ ide o úlohu poskytovateľov služieb internetu; domnieva sa, že dohoda ACTA sa zameriava len na rozsiahle porušovanie práv duševného vlastníctva, pričom zmluvným stranám umožňuje vyňať nekomerčné využívanie z ich ustanovení o postupoch trestnoprávneho presadzovania; konštatuje, že nie je jasné, kde treba vytýčiť líniu medzi komerčným a nekomerčným využívaním; zdôrazňuje tiež, že je dôležité rozlišovať medzi nekomerčným sťahovaním malého rozsahu a porušovaním práv duševného vlastníctva;
30. domnieva sa, že úmyselné falšovanie a porušovanie práv duševného vlastníctva v komerčnom rozsahu je v informačnej spoločnosti závažným javom, a preto je potrebné vypracovať komplexnú stratégiu Únie na jeho riešenie; domnieva sa, že takáto stratégia by sa nemala zameriavať iba na potlačanie alebo vplyv falšovania a porušovania práv duševného vlastníctva, ale aj na ich príčiny, mala by plne rešpektovať základné práva v Únii a mala by byť pre spoločnosť ako celok účinná, prijateľná a zároveň zrozumiteľná; pripomína, že na základe žiadosti Parlamentu² sa Komisia vo svojej stratégii Digitálna agenda pre Európu zaviazala prijať v roku 2012 kódex práv EÚ v online prostredí; vyzýva preto Komisiu, aby zabezpečila, že kódex práv EÚ v online prostredí bude jednoznačne vymedzovať používateľské práva občanov Únie a stanovovať, čo môžu alebo nemôžu robiť v digitálnom prostredí, vrátane prípadov, keď používajú obsah chránený právami duševného vlastníctva;

---

¹ Pozri vec C-70/10, Scarlet Extended SA proti Société belge des auteurs, compositeurs et éditeurs SCRL (SABAM), body 47 – 49.

² Uznesenie Európskeho parlamentu z 21. júna 2007 o dôvere spotrebiteľov v digitálnom prostredí (Ú. v. EÚ C 146E, 12.6.2008, s. 370), body 25 – 28.

31. zdôrazňuje, že krajiny, v ktorých dochádza k najväčšiemu porušovaniu práv duševného vlastníctva, ako sú Čína, Pakistan, Rusko a Brazília, neboli prizvané k podpisu dohody ACTA a nie je pravdepodobné, že ju tieto štáty v blízkej budúcnosti podpíšu, čo vyvoláva dôležité otázky o efektívnosti opatrení navrhnutých v dohode ACTA;
32. je presvedčený, že ak ide o základné práva, nejednoznačnosť nie je na mieste; domnieva sa, že dohoda ACTA sa takejto nejednoznačnosti nevyhla, ale naopak, obsahuje ďalšie rozličné aspekty nejednoznačnosti; pripomína, že judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva potvrdzuje, že účinky každého obmedzenia základných práv a slobôd predpokladaného právom musia byť predvídateľné a takéto obmedzenie musí byť jednoznačné, presné a dostupné, ako aj nevyhnutné v demokratickej spoločnosti a primerané sledovaným cieľom;
33. domnieva sa, že dohoda ACTA neposkytuje zodpovedajúce záruky a primeranú rovnováhu medzi právami duševného vlastníctva a inými hlavnými základnými právami, ani nezabezpečuje potrebnú právnu istotu pre svoje kľúčové ustanovenia;
34. vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti a bez toho, aby bolo dotknuté hodnotenie Súdneho dvora Európskej únie v tejto veci, ale berúc do úvahy úlohu Parlamentu pri ochrane a podpore základných práv vyvodzuje záver, že navrhovaná dohoda ACTA, v súvislosti s ktorou bol Parlament požiadaný o vyjadrenie súhlasu, nie je v súlade s právami zakotvenými v charte, a vyzýva Výbor pre medzinárodný obchod, aby ako gestorský výbor odporučil Parlamentu neudeliť súhlas s uzavretím dohody ACTA.

STRUČNÉ ODŮVODNENIE

Spravodajca je presvedčený, že ochrana práv duševného vlastníctva v Európe je veľmi dôležitá pre udržanie konkurenčnej výhody nášho kontinentu v globalizovanom, rýchlo sa meniacom a vzájomne prepojenom hospodárstve. Umelci a inovátori by mali byť za svoje nadanie odmeňovaní. Možnosti týchto umelcov komunikovať, tvoriť, protestovať a angažovať sa by však nemali byť obmedzované rovnako ako možnosti aktivistov, politických disidentov a občanov, ktorí si želajú zapojiť sa do verejnej diskusie. Obzvlášť nie dnes, keď sme svedkami neobmedzeného šírenia hlasov tých, ktorí konečne získali možnosť byť počutí, čo vítame. Ako jediný priamy zástupca 400 miliónov európskych občanov nesie Európsky parlament zodpovednosť za to, aby toto šírenie naďalej nebolo obmedzované.

Kultúra zdieľania počítačových súborov, ktorú umožnil pozoruhodný technologický pokrok posledných desaťročí, predstavuje nepochybne priamu výzvu tomu, ako sú umelci odmeňovaní a ako sa presadzovali práva duševného vlastníctva v posledných desaťročiach. Ako tvorcovia politik máme za úlohu vyriešiť tento problém a dosiahnuť prijateľnú rovnováhu medzi možnosťami, ktoré poskytujú technológie, a pokračovaním umeleckej tvorby, ktoré symbolizuje postavenie Európy vo svete.

Nachádzame sa teda v rozhodujúcom okamihu tejto diskusie, vo vzrušujúcom kľúčovom bode zmeny. V tomto zmysle je spravodajca presvedčený, že dohoda ACTA prichádza veľmi predčasne a prípadné prijatie tejto dohody by v zásade zamedzilo možnosti viesť verejnú diskusiu hodnú nášho demokratického dedičstva. Tvárou v tvár takejto obrovskej výzve nevyhnutne potrebujeme, aby sa každý odborník, ktorého máme, každá organizácia alebo inštitúcia, ktorej sa táto otázka týka a ktorú môžeme využiť, každý občan, ktorý si želá vyjadriť svoj názor, mohli od samého začiatku podieľať na vytváraní moderného sociálneho paktu – moderného systému ochrany práv duševného vlastníctva. Týmto paktom dohoda ACTA nie je, a ani to nebolo úmyslom. Spravodajca je súčasne presvedčený, že prijatie dohody ACTA by predčasne umlčalo diskusiu a vychýlilo nevyhnutnú rovnováhu jedným smerom a umožnilo by členským štátom experimentovať so zákonmi, ktoré by mohli potenciálne ohroziť základné slobody a zaviesť precedens, ktorý by bol nežiaduci pre budúce spoločnosti. Toto stanovisko si kladie za cieľ upozorniť na uvedené nebezpečenstvá, obohatiť tak diskusiu prebiehajúcu v Európskom parlamente a pomôcť členským štátom prijať čo najkvalifikovanejšie a najkomplexnejšie rozhodnutie o zásadnej otázke, či by sme mali dohodu ACTA zamietnuť alebo s ňou súhlasiť.

VÝSLEDOK ZÁVEREČNÉHO HLASOVANIA VO VÝBORE

Dátum prijatia	31.5.2012
Výsledok záverečného hlasovania	+: 36 -: 1 0: 21
Poslanci prítomní na záverečnom hlasovaní	Jan Philipp Albrecht, Mario Borghezio, Rita Borsellino, Emine Bozkurt, Arkadiusz Tomasz Bratkowski, Simon Busuttil, Philip Claeys, Carlos Coelho, Rosario Crocetta, Ioan Enciu, Cornelia Ernst, Monika Flašíková Beňová, Hélène Flautre, Kinga Gál, Kinga Göncz, Nathalie Griesbeck, Anna Hedh, Salvatore Iacolino, Sophia in 't Veld, Livia Járóka, Timothy Kirkhope, Juan Fernando López Aguilar, Baroness Sarah Ludford, Svetoslav Hristov Malinov, Véronique Mathieu, Anthea McIntyre, Jan Mulder, Georgios Papanikolaou, Jacek Protasiewicz, Carmen Romero López, Birgit Sippel, Csaba Sógor, Renate Sommer, Rui Tavares, Wim van de Camp, Axel Voss, Renate Weber, Cecilia Wikström, Auke Zijlstra
Náhradníci prítomní na záverečnom hlasovaní	Alexander Alvaro, Vilija Blinkevičiūtė, Birgit Collin-Langen, Dimitrios Droutsas, Evelyne Gebhardt, Stanimir Ilchev, Iliana Malinova Iotova, Franziska Keller, Ádám Kósa, Juan Andrés Naranjo Escobar, Hubert Pirker, Zuzana Roithová, Carl Schlyter, Marie-Christine Vergiat
Náhradníci (čl. 187 ods. 2) prítomní na záverečnom hlasovaní	Kriton Arsenis, Adam Bielan, Françoise Castex, Marielle Gallo, Esther Herranz García, Seán Kelly, Elisabeth Morin-Chartier